

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoP/26/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114208402
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8114208402.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Anny Ilčinovej a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. v právnej veci starostlivosti súdu o mal. G. G., nar. XX. XX. XXXX, zastúpenú v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, dieťa rodičov I. G., rod. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N. XX, toho času bytom v Zariadení podporovaného bývania, S. XX/X, Z. A. a O. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Z. XX, za účasti starej matky V. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. XX, toho času umiestnenej v DSS P., zastúpenej JUDr. Dášou Komkovou, advokátkou so sídlom Hlavná 27, Prešov, o nariadenie ústavnej starostlivosti nad maloletou, o odvolaní matky, otca, starej matky proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 01. 07. 2014, č. k. 27P/93/2014-46 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 26. 04. 2013, č. k. 24P/344/2012-33 tak, že zrušil náhradnú osobnú starostlivosť mal. G. vo vzťahu k starej matke V. N.. Nariadil nad mal. G. ústavnú starostlivosť, ktorú bude vykonávať v Detskom domove Z. S., Z. XXX/X, XXX XX Z. S.. Zaviazal matku platiť výživné sumou 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona mesačne. Zaviazal otca platiť výživné na maloletú sumou 60 Eur mesačne s povinnosťou rodičov poukazovať výživné na účet Detského domova Z. S. vždy do 25-teho dňa v mesiaci vopred počnúc právoplatnosťou rozsudku opakovane do budúcnosti. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd uznesením z 15. 04. 2014, č. k. 27P/93/2014-4 začal z úradnej moci konanie o nariadenie ústavnej starostlivosti a o určenie výživného na mal. G.. Rodičia, ani stará matka s nariadením ústavnej starostlivosti nesúhlasili. Mal. G. pochádza z družského vzťahu rodičov, ktorí nevedú spoločnú domácnosť od novembra 2012. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 26. 04. 2013, č. k. 24P/344/2012-33 bola mal. G. zverená do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky V. N., súd zaviazal otca prispievať na výživu maloletej sumou 150 Eur mesačne a matku sumou 30 % zo sumy životného minima na nepľnoleté nezaopatrené dieťa alebo nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 09. 05. 2013. Otec bol vyšetrovaný pre podozrenie zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, kde obeťou mala byť práve maloletá. Toto podozrenie sa nepotvrdilo a vyšetrovanie bolo zastavené. Odvtedy otec domácnosť navštevoval iba sporadicky a s mal. G. sa nekontaktoval. Pracuje na aktívnych prácach v obci a jeho príjem

predstavuje 125 Eur mesačne. Matka maloletej trpí depresívnymi stavmi, v súčasnosti je umiestnená v Domove sociálnych služieb v Z. A., je v VI. stupni odkázanosti na sociálnu službu, čo znamená, že je odkázaná na dohľad v rozsahu 12 hodín denne. Matka nie je schopná samostatne sa o seba postarať. Je vedená v psychiatrickej ambulancii pre ľahkú duševnú zaostalosť s výraznými poruchami správania a pre úzkostno-depresívnu poruchu. Má znížený intelekt, infantilné správanie, má zníženie adaptačné schopnosti a zníženú toleranciu zvládať záťažové a stresové situácie. Je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi vo výške 117,50 Eur mesačne. Stará matka maloletej je umiestnená v Domove sociálnych služieb v Z., je zaradená do V. stupňa odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby, v rámci starostlivosti o domácnosť nie je schopná žiadnych úkonov spojených s prevádzkou a udržiavaním domácnosti, pri základných sociálnych aktivitách potrebuje sprievod, nie je schopná zabezpečiť starostlivosť mal. dieťaťa. Podľa správy ošetrojúceho lekára stará matka má ťažké ochorenie bedrových kĺbov a kolien, chôdza je možná iba s oporou dvoch francúzskych bariel, vo fyzickom zdravotnom stave dominuje gynekologické, onkologické ochorenie, lieči sa na chronické ochorenia: ischemická choroba srdca, vysoký krvný tlak, cukrovka s komplikáciami.

V minulosti mal. G. bývala so svojou matkou a starou matkou v rodinnom dome v obci N.. Dňa 25. 07. 2013 rodine vyhorel rodinný dom a starosta obce N. rodine sprostredkoval bývanie v Zariadení núdzového bývania Z. - CSS W. pod H., N.. Stará matka následkom pádu si zlomila nohu, bola hospitalizovaná na chirurgickom oddelení v A., matka maloletej požila lieky v nadmernom množstve a pokúsila sa o samovraždu. Bola hospitalizovaná a následne prevezená na psychiatrické oddelenie v U.. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 17. 10. 2013, č. k. 28Ppom2/2013-10 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 27. 01. 2014, č. k. 1CoPom/1/2014-27 predbežným opatrením súd dočasne zveril mal. G. do starostlivosti Krízového strediska A.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 18. 03. 2014 a dôvodom umiestnenia do Krízového strediska A. bola skutočnosť, že mal. G. sa ocitla bez dozoru zákonného zástupcu, pretože matka, aj stará matka boli pre svoj nepriaznivý zdravotný stav hospitalizované v nemocnici a o mal. G. nikto, vrátane jej otca, neprejavoval záujem. S poukazom na ust. § § 47 ods. 1 písm. e), ods. 5, § 54 ods. 2, 5, § 62 ods. 1, 2, 3 a § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine súd uzavrel, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že stará matka pre svoj nepriaznivý zdravotný stav, ako aj skutočnosť, že nemá zabezpečené vhodné bytové podmienky, nemôže v súčasnosti zabezpečiť starostlivosť mal. G.. Preto súd náhradnú osobnú starostlivosť zrušil a súčasne rozhodol o ďalšej forme náhradnej starostlivosti, keďže rodičia nie sú schopní zabezpečiť starostlivosť mal. dieťaťa. Dospel k záveru, že nariadenie ústavnej starostlivosti je v záujme mal. G. z dôvodu, že v ústavnom zariadení bude maloletej poskytnutá riadna starostlivosť a ústavnú starostlivosť bude maloletá vykonávať v Detskom domove Z. S.. Zároveň súd určil výživné zo strany matky vo výške 30 % zo sumy životného minima a otcovi súd určil výživné vo výške 60 Eur mesačne, pretože otec sám túto výšku výživného navrhol s prihliadnutím na to, že jediným zdrojom jeho príjmu je príjem z aktivačných prác v obci. Súd takto určené výživné považoval za primerané jeho zárobkovým a majetkovým pomerom.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p..

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie stará matka, otec a matka.

Stará matka v odvolaní navrhuje napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedla, že právnym dôvodom odvolania je skutočnosť, že súd prvého stupňa dospel na základe predložených dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, ako aj, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, naviac je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Vytýkala súdu prvého stupňa, že sa nevysporiadal s ďalšími formami náhradnej starostlivosti ako je pestúnska starostlivosť alebo opatrovníctvo. Naviac súd vôbec neskúmal, aké podmienky sú v Detskom domove Z. S.. Podľa organizácie a štruktúry detského domova jednoznačne vyplýva, že tento sa skladá zo samostatných viacerých objektov, a to rodinný dom v H. U. a v Z. H. a potom je tu samostatná skupina pre deti s poruchami správania v kmeňovom detskom domove v Z. S.. Mal. G. netrpí žiadnou poruchou správania, ani inými zdravotnými problémami, v konaní bolo preukázané, že dieťa sa dostalo do krízového centra,

kde bolo utiahnuté, malo strach a obavy z ďalšej existencie po tom, čo stará matka náhle ochorela. Inak je dieťa veselé, zručné, veľmi dobre sa učilo. Jej výsledky zodpovedali lepšiemu priemeru, čo v neposlednom rade potvrdila aj pracovníčka krízového centra.

Otec podaným odvolaním nesúhlasil s nariadením ústavnej starostlivosti nad maloletou. Uviedol, že dcéra zle znáša pobyt v detskom domove, nesúhlasí s odôvodnením rozsudku, že ako otec neprejavoval o dieťa záujem. Kontakt s dcérou mu nebol umožnený, keďže bol vyšetrovaný pre podozrenie zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, čo sa nezakladalo na pravde. Uviedol, že má vhodné podmienky na bývanie v rodičovskom domove v Z., ktoré umožňujú dôstojné bývanie aj pre jeho družku a dcéru. Rodičia otca súhlasia, aby družka aj s mal. G. prišli bývať do Z..

Matka odvolaním napadla výrok rozsudku o určení prispievať na výživu mal. G.. Uviedla, že jej súčasný mesačný príjem nepostačuje na to, aby mohla platiť úhradu za poskytovanú sociálnu službu, zabezpečiť si základné životné potreby a zároveň platiť výživné na mal. dcéru. Navrhla, aby odvolací súd ju zbavil povinnosti prispievať na výživu mal. dcéry dotedy, kým sa jej finančná situácia nezlepší. K odvolaniu predložila vyjadrenie Domova sociálnych služieb sv. M. z N., so sídlom C. X, Z. A., z ktorého vyplýva, že matka je poberateľkou dávky pomoci v hmotnej núdzi vo výške 61,60 Eur, príspevku na bývanie v sume 55,80 Eur a toho času aj ochranného príspevku v sume 34,69 Eur mesačne. Úhrada za poskytovanú sociálnu službu v zariadení podporovaného bývania pre matku činí 52,50 Eur za 30-dňový kalendárny mesiac, 54,25 Eur za 31-dňový kalendárny mesiac (v úhrade nie je zahrnutá strava). Matka platí úhradu za poskytovanú sociálnu službu z príspevku na bývanie, ktorú jej úrad práce začal vyplácať až po nástupe do zariadenia. Poberanie príspevku na bývanie je podmienené platením úhrady za sociálnu službu, čo musí pravidelne 2x ročne predložiť úradu práce, v opačnom prípade jej bude príspevok na bývanie odňatý. Po zaplatení úhrady za poskytovanú sociálnu službu, ostatne matke na zabezpečenie základných potrieb (strava, lieky, hygienické a iné nevyhnutné potreby) len 62,50 Eur mesačne a ochranný príspevok, ktorý jej po ukončení práceneschopnosti bude odňatý. Preto matka nie je schopná v súčasnosti platiť výživné na mal. dcéru G..

Kolízny opatrovník k podaným odvolaniam sa vyjadril tak, že navrhuje rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdiť.

Stará matka k podanému odvolaniu matky uviedla, že súd prvého stupňa nesprávne vychádzal z ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine, keď matke určil vyživovaciu povinnosť v rozsahu 30 % zo sumy životného minima. Táto suma v súčasnosti činí 27,13 Eur mesačne. Stará matka je toho názoru, že otec je schopný si nájsť prácu, a preto by mal byť zaviazaný prispievať na výživu mal. G. vyššou sumou. Ako to vyplývalo z vykonaného dokazovania matka nemá možnosti a schopnosti zabezpečiť si prácu.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“, § 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolania starej matky, otca i matky boli podané včas (§ 204 ods. 1 O. s. p.), opravenými osobami - účastníkmi konania (§ 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 202 O. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne.

Predmetom konania bolo zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti mal. G. vo vzťahu k starej matke a nariadenie ústavnej výchovy nad maloletou. S poukazom na ust. § 54 ods. 2 Zákona o rodine, môže súd nariadiť ústavnú výchovu len vtedy, ak výchova mal. dieťaťa je vážne ohrozená alebo vážne narušená a iné výchovné opatrenia nevedli k náprave, alebo ak rodičia nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o mal. dieťa z iných vážnych dôvodov, mal. dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti. Nariadeniu ústavnej výchovy by mali zásadne predchádzať iné výchovné opatrenia, ktoré však nevedli k náprave, resp., ktoré sa minuli účinkom. Výnimočnosť prípadu a neúčelnosť iného výchovného opatrenia musia byť preukázané. Ide o prípady, keď je výchova mal. dieťaťa tak vážne narušená, že aplikácia miernejších opatrení by sa minula účinkom a jediným východiskom na zabezpečenie výchovy dieťaťa v konkrétnej situácii je nariadenie ústavnej starostlivosti, prípadne ak je prostredie, v ktorom dieťa žije nevyhovujúce a ponechanie v tomto prostredí

by bolo na úkor jeho zdravého vývinu, ak sa rodičia o mal. dieťa nestarajú a zároveň neexistuje osoba, ktorej by bolo možné zveriť mal. dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti alebo pestúnskej starostlivosti. Znamená to, že výnimočnosť prípadu spočíva v tom, že je v záujme mal. dieťaťa a zabezpečenia jeho výchovného prostredia nevyhnutné a nutné, aby bola nariadená ústavná starostlivosť aj v prípade, ak nariadeniu iné výchovné opatrenia nepredchádzali. V prejednávanej veci nariadeniu ústavnej starostlivosti predchádzalo rozhodnutie Okresného súdu Prešov zo dňa 26. 04. 2013, č. k. 24P/344/2012-33, na základe ktorého bola mal. G. zverená do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky zo strany matky V. N. z dôvodu, že rodičia maloletej neboli schopní zabezpečiť starostlivosť o mal. dieťa. Otec po tom, keď bol vyšetrovaný pre podozrenie zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, kde obeťou mala byť práve mal. G., domácnosť opustil, dcéru navštevoval len sporadicky a maloletá ho odmietala. Matka maloletej trpí depresívnymi stavmi, je v starostlivosti psychiatra a je umiestnená v Domove sociálnych služieb v Z. A.. Maloletá až do 25. 07. 2013 žila so starou matkou, pričom domácnosť starej matky vyhorela, a preto stará matka a mal. G. boli umiestnené v Zariadení núdzového bývania Z. - Y. W. pod H., N.. Z dôvodu následnej hospitalizácie starej matky v nemocnici sa mal. G. ocitla v zariadení bez dozoru zákonného zástupcu, a preto bola predbežným opatrením umiestnená v Krízovom stredisku, ul. C., A., kde sa nachádza až doposiaľ. Stará matka po ukončení hospitalizácie v nemocnici nemala stále bývanie, a preto starosta obce N. jej vybavil umiestnenie v domove sociálnych služieb, ktoré odmietla, následne od 06. 05. 2014 bola umiestnená v Domove sociálnych služieb Z.. Zdravotný stav starej matky si vyžaduje pomoc druhej osoby, má ťažké ochorenie bedrových kĺbov a kolien, vo fyzickom zdravotnom stave v súčasnosti dominuje gynekologické onkologické ochorenie, tiež sa lieči na chronické ochorenia: ischemická choroba srdca, vysoký krvný tlak, cukrovka s komplikáciami, z čoho nepochybne vyplýva, že v súčasnosti nie je schopná zvládať starostlivosť o maloletú.

Pokiaľ ide o miesto výkonu ústavnej starostlivosti vzhľadom na dôvody podaného odvolania zo strany starej matky, Detský domov Z. S. oznámil, že v rámci deinštitucionalizácie má zriadenú sieť rodinných domov, kde sú umiestnené prevažne súrodenecké skupiny detí s nariadenou ústavnou starostlivosťou, predbežným opatrením aktuálne okrem spomínaných rodinných domov v H. U. a v Z. H. pribudli rodinné domy v A. - S., vo S. Z., C.. Skupinu pre deti s poruchami správania v kmeňovej budove v Z. S. detský domov nemá. Detský domov Z. S. má zriadenú sieť profesionálnych rodín, pričom pri umiestňovaní dieťaťa s nariadenou ústavnou starostlivosťou do detského domova, má táto forma dočasnej ústavnej starostlivosti prednosť pred umiestnením dieťaťa do samostatnej skupiny v rodinnom dome. Pre mal. G. je rezervované miesto v profesionálnej rodine. Preto ústavná starostlivosť vo vzťahu k maloletej bude vykonávaná v prostredí, ktoré vytvára pre dieťa dočasné náhradné rodinné prostredie plné lásky, nehy, pohody, možnosti rozvoja dieťaťa, kde je zabezpečený servis kontaktov dieťaťa s rodičmi, príbuznými (osobný i telefonický). Mal. dieťaťu a profesionálnemu rodičovi sú poskytované služby interného psychológa, sociálneho pracovníka, špeciálneho pedagóga, liečebného pedagóga. Dieťa má možnosť krátkodobého pobytu v domácom prostredí rodičov, príbuzných (Vianoce, letné a jarné prázdniny a pod.), pokiaľ majú vytvorené vhodné podmienky, o čom detský domov informuje úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

Po prihladnutí k okolnostiam prípadu zisteným vykonaným dokazovaním má odvolací súd za to, že nariadenie ústavnej starostlivosti nad maloletou a jej umiestnenie v Detskom domove Z. S. je v súčasnosti jediným riešením, ktoré je v záujme mal. G.. Tým sa zvyšuje šanca dieťaťa získať návyky, osvojiť si model spolunažívania v náhradnom rodinnom prostredí a tiež nestratiť kontakt s rodičmi, s blízkymi príbuznými. Stará matka vzhľadom na svoj zlý zdravotný stav, podobne ako aj matka, nemajú možnosť sa o dieťa starať, nemajú zabezpečené ani podmienky na bývanie. Otec síce nesúhlasí s nariadením ústavnej starostlivosti maloletej, ale nevyvíja žiadnu snahu, aby sa s dcérou, ktorá ho odmieta, zblížil.

Odvolací súd chápe snahu starej matky sa o maloletú starať, na druhej strane však nemožno opomenúť fakt, že stará matka v súčasnosti nemá vytvorené podmienky na bývanie pre riadnu starostlivosť a výchovu maloletej. Je umiestnená v domove sociálnych služieb, je zaradená do V. stupňa odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby, v rámci starostlivosti o domácnosť, nie je schopná žiadnych úkonov spojených s prevádzkou a udržiavaním domácnosti, pri základných sociálnych aktivitách potrebuje sprievod, čo znamená, že v súčasnosti stará matka nie je schopná zabezpečiť riadnu starostlivosť mal. G.. Navyiac v súčasnosti má gynekologické onkologické ochorenie a lieči sa aj na ďalšie

chronické ochorenie. Za danej situácie, kedy maloletá odmieta kontakt s otcom, nie je vhodné, aby bola maloletá zverená do pestúnskej starostlivosti družky otca. Otcovi maloletej je možné len odporučiť, aby sa častým osobným kontaktom s dcérou počas jej umiestnenia v detskom domove, snažil sa s dcérou vytvoriť si vzájomný vzťah prospešný k tomu, aby sa začala prehlbovať citová väzba medzi ním a mal. G.. Uvedené nevyklučuje, aby v budúcnosti, ak sa vzťahy medzi dcérou a otcom upravia, mohol otec požiadať o zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti, resp. do pestúnskej starostlivosti svojej družky. V súčasnosti je dôležité, aby mal. G. v rámci svojich možností získavala vzdelanie, získala základné návyky, ktoré jej môžu v budúcnosti byť prospešné k jej úspešnému začleneniu sa do spoločnosti.

V súlade s odvolacími námietkami matky, súd poukazuje na ust. § 62 ods. 1, 2, 3 zákona č. 36/2005 Z. z., podľa ktorého plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich možností, schopností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

V súvislosti s citovaným zákonným ustanovením odvolací súd dodáva, že cieľom úpravy Zákona o rodine je zmena filozofie v určovaní výživného na mal. dieťa, ktorá smeruje k tomu, že každá povinná osoba musí vždy, aj keď na úkor svojho minima, zabezpečiť výživu dieťaťa. Zákon ustálil minimálny rozsah výživného vo výške 30 % zo sumy životného minima podľa osobitného predpisu, ktorú musí mať dieťa zabezpečenú vždy. Pri náležitom zohľadnení zákonných kritérií súd berúc do úvahy nízky príjem matky, ktorá je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi 61,60 Eur, príspevku na bývanie v sume 55,80 Eur a ochranného príspevku 34,69 Eur mesačne, nemohol postupovať inak ako zaviazat matku plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, pretože ide o minimálne zákonom stanovené výživné, ktoré musí platiť aj napríklad bezdomovec.

Vzhľadom na vyššie uvedené nepovažoval Krajský súd v Prešove odvolania starej matky, otca i matky mal. dieťaťa za dôvodné, a preto rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu. Takýmto druhom konania je aj konanie vo veciach starostlivosti súdu o mal. dieťa (§ 81 ods. 1 O. s. p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.